

ΤΗ Δ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυ Ἱπολύτου, Πάπα Ῥώμης.

Ἡ Ἀκολουθία τούτου ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις. Εἰς δὲ τὸν Ἑσπερινὸν καὶ τὸν Ὅρθρον ψάλλομεν τὴν Ἀκολουθίαν τῶν Ἁγίων τριῶν Ἱεραρχῶν, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Ἀπόδειπνον ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Ἱπολύτου.

Ὁ Κανὼν, Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὦδὴ α' Ἦχος δ'

«Ἄρματα Φαραώ, καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ, ἔρριπεν εἰς θάλασσαν, ὁ κραταιὸς ἐν πολέμοις, ἄσωμεν αὐτῷ ἄσμα καινόν, ὅτι ἐνδόξως δεδόξασται».

Δεῦτε μαρτυρικαῖς, εὐφημήσωμεν ὡδαῖς, τὸν ἱερομάρτυρα, θεοφεγγεῖ καθορῶντες, χάριτι φαιδρῶς ἐκλάμποντα, Χριστὸν δοξάζοντες πάντοτε.

Σὺ Ποίμνην λογικὴν, πρὸς Χριστοῦ ἐγχειρισθεῖς, τοῦτον ἐκμιμούμενος, προκινδυνεύων ἀρίστως Πάτερ, τὴν ψυχὴν προτέθεικας, καὶ διπλῶ στεφάνῳ κεκόσμησαι.

Τῷ ἱερατικῷ, ἐκ προστάγματος Θεοῦ, τῆς ἀγαλλιᾶσεως, προκεχρισμένος ἐλαίῳ, τῷ μαρτυρικῷ Ἱππόλυτε, ἐπεσφραγίσθης δι' αἵματος.

Θεοτοκίον

Ἄφλεκτον Μωϋσῆς, ἐν τῷ ὄρει Σινά, βᾶτον ἐθέασατο, σὲ ζωγραφοῦσαν Παρθένε, αἴγλη μὴ φλεχθεῖσαν Θεοῦ πυρός, καὶ γὰρ Θεὸν ἐκύησας.

Ὦδὴ γ'

«Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες, περιεζώσαντο δύναμιν, διὰ τοῦτο ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου».

Ἄρνας λογικοὺς ἐποίμανας, καὶ ὡσπερ ἄρνιον, τῶν σῶν προβάτων προτέθουσαι, τὸν ἀπάντων Ἀρχιποίμενα, καὶ Θεοῦ ἀμνὸν μιμούμενος.

Γάλα λογικὸν Ἱππόλυτε, τοὺς ποιμαιομένους, θεοπνεύστως ἐπότισας, τὸ Χριστοῦ δὲ τῆς μαρτυρίας, χαίρων πέπωκας ποτήριον.

Στίφους ἀθλητῶν ἠγούμενος ὑπὲρ εὐσεβείας, ὑπέδυσ τὸ μαρτύριον, ἓνα δοξάζων Θεὸν Πατέρα, σὺν τῷ καὶ θεῷ Πνεύματι.

Θεοτοκίον

Χαίροις Μήτηρ ἀπειρόγαμε, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ σου χωρήσασα, καὶ τεκοῦσα σεσαρκωμένον, ὡς Θεὸν ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπον.

Κάθισμα Ἦχος α'

Φωστὴρ ἀειλαμπῆς, ἀνεδείχθης τῷ κόσμῳ, φωτίζων ἀστραπαῖς, τῶν ἐνθέων σου λόγων, ἡμῶν τὴν διάνοιαν, Ἱεράρχα Ἱππόλυτε. Ὅθεν ἅπαντες, τὴν ἱεράν σου καὶ θεῖαν, μνήμην σήμερον, χαρμονικῶς ἐκτελοῦμεν, καὶ πίστει γεραίρομεν.

Ὦδὴ δ'

«Τῆς σῆς ἐπὶ γῆς παρουσίας Χριστὲ ὁ Θεός, προμηνῶν ὁ προφήτης τὴν ἔλευσιν, μετὰ χαρὰς ἐκραύγαζε. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε».

Τῶν ἀρετῶν σου ὡς πολύπλοκος ἡ θεῖα σειρά, ὡς Ποιμὴν γὰρ καὶ Μάρτυς Ἱππόλυτε, παρὰ Θεοῦ τετίμησαι, σφόδρα ἐν αὐτῷ εὐφραινόμενος.

Τὴν προσφορὰν τοῦ Ἄβελ ὑπερβέβηκας, λογικοὺς γὰρ προσενήνοχας ἄρνας Θεῶ, καὶ τοῦ οἰκείου αἵματος, χαίρων τῷ Δεσπότη ἀπέσπεισας.

Αἰρετιζόντων τὴν παλίμφημον κακόνοιαν, διὰ τοῦ Πνεύματος τρεψάμενος Μακάριε, Ἱερομάρτυς ἄριστος, πόθω τοῦ Δεσπότη γεγένησαι.

Θεοτοκίον

Ὡς εἶδον οἱ Ἄγγελοι Παρθένε Ἀγνή, ἐκ τῆς γαστρὸς σου προελθόντα τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἐν εὐφροσύνῃ ἔλεγον. Δόξα τῇ κυήσει σου Δέσποινα.

Ὦδὴ ε'

«Σὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας, φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώδους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε».

Σὺ Μάρτυς ἀληθῶς, ἱερεύσι γεγένησαι, καὶ Μάρτυσιν ἱεράρχης, καὶ διτταῖς ἀπαστράπτεις, ταῖς χάρισιν Ἰππόλυτε.

Λίθοι μὲν διαυγεῖς, ἐν χρυσοῦ διαπρέπουσιν Ἰππόλυτε, τῷ δὲ φέγγει, τῆς σῆς ἱεραρχίας, ἡ αἴγλη τῆς ἀθλήσεως.

Μύθους ἑλληνικοὺς, εὐσεβῶς σὺ διήλεγξας, ὧ ἄριστε τῶν Μαρτύρων, καὶ παράνομον πλάνην, Ἑβραίων θεία χάριτι.

Θεοτοκίον

Σὲ ὄπλον ἀρραγές, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα, σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτῆμεθα.

Ὦδὴ ε'

«Θύσω σοί, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοί, ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαυμένη, τῷ δι' οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ρέυσαντι αἵματι».

Τέθυκας, τῷ Σωτήρι θυσίαν αἰνέσεως, ἐν Ἐκκλησίᾳ Ὀσίων, ὡς Θεοῦ μεσίτης τε καὶ ἀνθρώπων, καὶ προθύμως, τὴν ψυχὴν σου προσήξας δι' αἵματος.

Εἴληφας, χαρισμάτων πληθὺν διὰ Πνεύματος Ἱερομάρτυς θεόθεν, ἐν ἀνοίξει θείων χειλέων σου, καὶ προσάγεις, εὐχαρίστως σαυτὸν θανατούμενος.

Ὡς θεῖον, τῶν ἀθλητῶν σου Χριστέ τὸ σύστημα, τῶν ἐν ἐλπίδι κειμένων, ὡς παρόντων ἤδη κατατρυφόντων, καὶ ἡδῖω, τῆς ζωῆς ἡγουμένων τὸν θάνατον.

Θεοτοκίον

ἽΩ θαῦμα, τῶν ἀπάντων θαυμάτων καινότερον! ὅτι Παρθένος ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ σύμπαντα περιέποντα, ἀπειράνδρως, συλλαβοῦσα οὐκ ἐστενοχώρησε.

Ὦδὴ ζ'

«Ὁ διασώσας ἐν πυρί, τοὺς Ἀβραμιαίους σου Παῖδας, καὶ τοὺς Χαλδαίους ἀνελῶν, οἷς ἀδίκως δικαίους ἐνήδρευσαν, ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητός εἶ».

Μαρτυρικαῖς μαρμαρυγαῖς, ἱερατικαῖς τε φωτίζεις Ἱερομάρτυς πεφηνῶς, τοὺς βοῶντας Χριστῷ ἐν τῇ μνήμῃ σου. Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητός εἶ.

Τὸν προγνωσθέντα τηλαυγῶς, ἄθλον ἱερώτατον Πάτερ, τοῦ μαρτυρίου καθορῶν, ἐφεστῶτά σοι χαίρων ἐκράυγαζες. Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητός εἶ.

Ὁ τὰς αἰκίας ἐνεγκῶν, ὑπὸ τῆς ἐμπύρου ἀγάπης, τοῦ μαρτυρίου καρτερῶς, παρρησία ἐβόα Ἰππόλυτος. Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητός εἶ.

Θεοτοκίον

Τὴν ἀλοχεύτως ἐν γαστρὶ, καὶ ὑπερφυῶς δεξαμένην, τὸν ἀναλλοίωτον Θεόν, εὐσπλαγχνία βροτοῖς ἐνδημήσαντα, ὑπερύμνητον Δέσποιναν, ἐπαξίως εὐφημοῦμεν ὡς Θεοτόκον.

ᾠδὴ η'

«Τὸν ἐν μορφῇ Ἀγγέλου ὄραθέντα, ἐν καμίνῳ πυρὸς τοῖς ὑμολόγοις, Χριστὸν τὸν Θεὸν ὑμνεῖτε Παῖδες, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ὡς λιπαρὰ καὶ πίων ἡ θυσία! ὁ καλὸς γὰρ Ποιμὴν, προβάτου δίκην προσάγεται, Χριστῷ κραυγάζων. Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μαρτυρικῶ στεφάνῳ ἑξαστράπτων, τῇ Ἐκκλησίᾳ σου Χριστέ, ὁ Ἱεράρχης ἀνέτειλεν, Ὑμνεῖτε παῖδες, γεγηθῶς ἀνακράζων, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῇ τοῦ ἀπειλουμένου ἀποφάσει, ὁ τοῦ Χριστοῦ ἀθλητῆς, θανάτου χαίρων Ἰππόλυτος, ἐβόα. Παῖδες, τὸν Χριστὸν εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Τὴν ἀπορρήτως καὶ ἀσπορῶς συλλαβοῦσαν, καὶ τεκοῦσαν τὴν χαράν, τῇ οἰκουμένη Χριστὸν τὸν Θεόν, ὑμνεῖτε παῖδες, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'

«Ὁ τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη, Θεὸς ἐκ λαγόνων σου προῆλθε, σαρκοφόρος, ὃς ὤφθη ἐπὶ γῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη, σὲ Θεοτόκε, διὸ πάντες μεγαλύνομεν».

Ὡς πανευκλεῖς ἱερομάρτυς, διττῷ κατελάμπρυνας τῷ φέγγει, τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, καὶ εὐφραίνεις τὰς καρδίας τῶν σὲ ὑμνούντων, ὅθεν σὲ πάντες, ἐπαξίως μακαρίζομεν.

Πηγὴν ἀναβλύσας διδαγμάτων, Παμμάρκα Χριστοῦ τῇ Ἐκκλησίᾳ, μαρτυρικῶν ἐξ αἱμάτων, τοὺς κρουνοὺς ποταμηδὸν τῷ Θεῷ προσφέρεις, ὅθεν σὲ πάντες, ἐπαξίως μακαρίζομεν.

Ἐδίδαξας ἓνα θεηγόρε, Θεὸν προσκυνεῖσθαι ἐν Τριάδι, Δημιουργὸν ἀπάντων, ὀρατῶν τε ποιημάτων καὶ ἀοράτων, μαρτυρικῶ τε, ἐκοσμήθης διαδήματι.

Θεοτοκίον

Ἀστράπτων σοὶ Ἄγγελος ἐπέστη, καὶ μαργαρυγαῖς τῆς παρθενίας, σφοδρῶς σου ἀντηστράφη, ἑαυτοῦ ὡς τῆς οἰκειᾶς ἐπιλελῆσθαι δόξης, τὸ Χαῖρε, διὸ φόβῳ σοὶ ἐφθέγγατο.

Στιχηρὰ Προσόμοια

Ἦχος α'

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

Ἱερωσύνης τὴν χάριν, Πάτερ δεξάμενος, θεαῖς διδασκαλαῖς, κατεφώτισας πάντας Ἰππόλυτε θεόφρον, καὶ ἱεραῖς, συγγραφαῖς διεσάφησας, τῶν Προφητῶν θείους λόγους τρανῶν ἡμῖν, τὰ ἐκεῖσε ἐμπερόμενα.

Ὁ μολογίας ἐνθέου, στέφει κοσμούμενος, καὶ τῶν αἱμάτων λύθρω, τὴν τῆς Ἱερωσύνης, στολὴν καταποικίλας, ὄλως λαμπρός, καὶ ὠραῖος παρέστηκας, τῷ Βασιλεῖ καὶ Δεσπότη καὶ ποιητῇ, παμμακάριστε Ἰππόλυτε.

Δόξα...

Ὡς παρρησίαν Παμμάρκα, πρὸς τὸν Σωτῆρα Χριστὸν, νὺν κεκτημένος πάντας, διάσωζε κινδύνων, τοὺς πίστει, σὲ τιμῶντας, καὶ πειρασμῶν, καὶ δεινῶν περιστάσεων, καὶ ἐκ παθῶν καὶ πταισμάτων καὶ ἀναγκῶν, εὐπροσδέκτοις ἱκεσίαις σου.

Καὶ νὺν... Θεοτοκίον

Ῥαβδῷ τῆς σῆς προστασίας, Θεοκυῆτορ Ἀγνή, τὰ θηριώδη πάθη, τῆς ἀθλίας ψυχῆς μου, ἀπέλασον ἐντεῦθεν, εἰρηνικῶς, πρὸς ζωὴν μὲ ἰθύνουσα, καὶ τὴ ἀγία σὲ Ποίμνη τῶν ἐκλεκτῶν, σοῦ προβάτων συναρίθμησον.

ΤΗ Λ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Μνήμη τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν καὶ Οἰκουμενικῶν Διδασκάλων Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡῶ ΕΣΠΕΡΙΝῶ

Ἰστῶμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν

Ἐν τῷ ὕψει Βασίλειε, τῆς Χριστοῦ ἀγαπήσεως, ἀναβάς κατώπτεισας τὰ ἀπόρρητα, αὐτοῦ καὶ θεία μυστήρια, ἅπερ ἀνεκάλυψας, καὶ ἐτράνωσας λαοίς, εὐσεβείας ὡς κῆρυξ σοφός, διὸ πρέσβευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς πιστῶς ἐφεπομένους, τοῖς σοῖς διδάγμασιν Ὅσιε.

Τοὺς συνδέσμους διέλυσας, τῶν αἰρέσεων Ὅσιε, τῆ σοφία λόγων καὶ τῶν δογμάτων σου, καὶ εἰς Ὀμόνοιαν ἤθροισας, ὀρθοδόξου Πίστεως, τοὺς εὐγνώμονας Χριστόν, εὐφημοῦντας Γρηγόριε, ὃν ἰκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς πιστῶς προσδεχομένους, τὰ σὰ θεόφθογγα δόγματα. Ἀρραγῆ σὲ θεμέλιον, ὁ Χριστὸς ὑπεστήριξε, τῆ αὐτοῦ Ἐκκλησία Πάτερ Ὅσιε, τηροῦντα ταύτην ἀσάλευτον, καὶ ἀκαταμάχητον, τῶν ἐχθρῶν ταῖς προσβολαῖς, θεωρητῆμον Χρυσόστομε, καὶ πρεσβεύοντα, ἐκ παθῶν ψυχοφθόρων λυτρωθῆναι, τοὺς διψῶντας τῶν σῶν λόγων, καὶ νοημάτων τὸ πέλαγος.

Τῆς Τριάδος ἐκλόγια, ἀκηράτου λειμώνός τε, ἄνθη τὰ μυρίπνοα καὶ τερπνότατα, τοῦ νοητοῦ, ὡς ὑπάρχοντα, ἀκτῖνας Ἥλιου τε, καὶ φωτίσαντας τὴν γῆν, ταῖς αὐτῶν θείαις λάμπυρσιν, εὐφημήσωμεν, Ἰωάννην τὸν μέγαν σὺν τῷ θεῷ, Θεολόγῳ Γρηγορίῳ, καὶ τὸν ὑψίνουν Βασίλειον.

Δόξα... Ἦχος πλ. β'

Ἄνθρωποι τοῦ Θεοῦ, καὶ πιστοὶ ἰκέται, λειτουργοὶ Κυρίου, ἄνδρες ἐπιθυμιῶν, σκευὴ ἐκλογῆς, στῦλοι καὶ στηρίγματα τῆς Ἐκκλησίας, βασιλείας κληρονόμοι, μὴ παρασιωπᾶτε, τοῦ βοᾶν ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον Ἦχος πλ. β'

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ ἰκετεύομεν, πρέσβευε, Δέσποινα, μετὰ τῶν Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. β'

Τριήμερος ἀνέστης Χριστὲ

Ἡ χάρις ὑπερίσχυσεν, ἡ πίστις ἐπεκράτησεν, ἐπληρώθη, πάντα γνώσεως Θεοῦ, διὰ τῶν Ἀποστόλων, διὰ τῶν Διδασκάλων, καὶ σωτηρίαν ἐπλουτήσαμεν.

Στίχ. Καυχῆσονται Ὅσιοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Οὐράνια μυστήρια, ἀνθρώπινα μαθήματα, χαρισμάτων συνδρομὴ παντοδαπῶν, μετὰ κατορθωμάτων, νικῶντων πάντα λόγον, τοὺς τρεῖς Ἁγίους ἐθαυμάστωσεν.

Στίχ. Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται, δικαιοσύνην καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Βασίλειος ὁ ἔνθεος νούς, Γρηγόριος ἡ θεία φωνή, Ἰωάννης ὁ παγκόσμιος λαμπτήρ, οἱ τρεῖς τῆς ἀνωτάτω, θεράποντες Τριάδος, καὶ λειτουργοὶ συνδοξαζέσθωσαν.

Δόξα... Ἦχος πλ. β'

Εὐδούλοι ἀγαθοὶ καὶ πιστοὶ, εὐ ἐργάται τοῦ ἀμπελῶνος Χριστοῦ, οἱ καὶ τὸ βάρος τῆς ἡμέρας βαστάσαντες, καὶ τὸ δεδομένον τάλαντον αὐξήσαντες, καὶ τοῖς μεθ' ὑμᾶς ἐλθοῦσι μὴ φθονήσαντες, διὸ

ἤνοικται πύλη βασιλείας ὑμῖν. Εἰσελθόντες οὖν εἰς τὴν χαρὰν τοῦ ποιήσαντος, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν, Ἅγιοι Διδάσκαλοι.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοί, κατησχυμμένος ἀπὸ σοῦ ἐκπορεύεται, ἀγνή Παρθένε Θεοτόκε, ἄλλ, αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ δῶρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Ἀπολυτίκιον ᾠχος δ'

Ὡς τῶν Ἀποστόλων ὁμότροποι, καὶ τῆς οἰκουμένης Διδάσκαλοι, τῷ Δεσπότη τῶν ὄλων πρεσβεύσατε, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ Απόλυσις

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΩ

Μετὰ τὸν Προοιμακὸν Ψαλμὸν, ψάλλομεν τὴν α' στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

ᾠχος δ'

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι

Τὰ τῆς χάριτος ὄργανα, τὰς κιθάρας τοῦ Πνεύματος, τὰς εὐσήμους σάλπιγγας τοῦ κηρύγματος, τὰς φοβερὸν καὶ ἐξάκουστον, ἐξ ὕψους ἠχούσας βροντᾶς, καὶ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ, γνωρίζουσας τοῖς πέρασι, τοὺς τρεῖς Κήρυκας, τῆς μεγάλης Τριάδος, Ἰωάννην καὶ Βασίλειον ἀξίως, σὺν Γρηγορίῳ τιμήσωμεν. **(Δίς)**

Τῆς Τριάδος οἱ πρόμαχοι, εὐσεβείας οἱ πρόβολοι, οἱ μετὰ τοὺς δώδεκα τρεῖς Ἀπόστολοι, οἱ ἐξ Ἐδὲμ ἀναβλύζοντες, τὸ ζῶν ὕδωρ ποταμοί, καὶ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, ζωηρῶς ποτίζοντες, θεῖοις ρεύμασι, τὰ μεγάλα στοιχεῖα, τὰ τὴν πίστιν, ὥσπερ κτίσιν συνιστώντα, ἀξιοχρέως τιμάσθωσαν. **(Δίς)**

Οὐκ εἰσι λαλιαὶ φησιν, οὐδὲ λόγοι λεγόμενοι, ὧν οὐχὶ ἀκούονται αἱ ψωναὶ αὐτῶν, εἰς πᾶσαν γῆν γὰρ καὶ θάλασσαν, ὁ φθόγγος ἐξέδραμε, τῶν ἐνθέων καὶ σοφῶν, Διδασκάλων τῆς κτίσεως, ὅθεν ἄριστα, τοῖς αὐτῶν θείοις νόμοις συγκροτεῖται, καὶ συνέχεται πρὸς μίαν, ὀρθοδοξίαν τὰ πέρατα.

Τὰ τοῦ Πνεύματος ὄργανα, ἀληθείας τὰς σάλπιγγας, τοὺς τοῦ Λόγου Ῥήτορας εὐφημήσωμεν, φωναῖς ἀσμάτων τοῖς δόγμασιν, αὐτῶν οἱ ἐπόμενοι, ἰκετεύοντες αὐτούς, παρρησίαν ὡς ἔχοντας, πρὸς τὸν Κύριον, τοῦ αἰτῆσαι εἰρήνην σταθερὰν μὲν, εἰς αἰεὶ τῇ οἰκουμένῃ, ἡμῖν δὲ πᾶσι συγχώρησιν.

Δόξα... ᾠχος πλ. β'

Τὰς μυστικὰς σήμερον τοῦ Πνεύματος σάλπιγγας, τοὺς θεοφόρους Πατέρας ἀνευφημήσωμεν, τοὺς μελωδήσαντας ἐν μέσῳ τῆς Ἐκκλησίας, μέλος ἐναρμόνιον θεολογίας, Τριάδα μίαν ἀπαράλλακτον, οὐσίαν τε καὶ θεότητα, τοὺς καθαιρέτας Ἀρείου, καὶ Ὁρθοδόξων προμάχους, τοὺς πρεσβεύοντας πάντοτε Κυρίῳ, ἐλεθῆναι τὰς Ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Τις μὴ μακαρίσει σὲ Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον, ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενῆς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς ἀγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἰκέτευε, σεμνὴ Παμμακάριστε, ἐλεθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἵσοδος, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Αναγνώσματα.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κέφ.1, 8-11, 15-17)

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ. Ἴδετε παραδέδωκα ἐνώπιον ὑμῶν τὴν γῆν, εἰσελθόντες κληρονομήσατε τὴν γῆν, ἣν ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσιν ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ Ἰσαὰκ καὶ τῷ Ἰακώβ, δοῦναι αὐτοῖς αὐτήν, καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ' αὐτούς. Καὶ εἶπον πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ λέγων. Οὐ δυνήσομαι μόνος φέρειν ὑμᾶς. Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπλήθυνεν ὑμᾶς, καὶ ἰδοὺ ἔστε

σήμερον ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρ ἀνοῦ τῷ πλήθει. Κύριος ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν προσθεῖη ὑμῖν, ὡς ἐστέ, χιλιοπλασίως καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, καθότι ἐλάλησεν ὑμῖν. Καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν ἄνδρας σοφοῦς, καὶ ἐπιστήμονας, καὶ συνετοὺς, καὶ κατέστησα αὐτοὺς ἡγεῖσθαι ἐφ' ὑμῶν, χιλιάρχους, καὶ ἑκατοντάρχους, καὶ πενηκοντάρχους, καὶ δεκάρχους, καὶ γραμματοεισαγωγεῖς τοῖς Κριταῖς ἡμῶν. Καὶ ἐνετειλάμην τοῖς κριταῖς ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων. Διακούετε ἀνὰ μέσον τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, καὶ κρίνετε δικαίως ἀνὰ μέσον ἀνδρός, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ προσηλύτου αὐτοῦ. Οὐκ ἐπιγνώσεσθε πρόσωπον ἐν κρίσει, κατὰ τὸν μικρὸν καὶ κατὰ τὸν μέγαν κρινεῖς, οὐ μὴ ὑποστείλῃ πρόσωπον ἀνθρώπου, ὅτι ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ ἐστίν.

Δευτερονομίου τὸ Ανάγνωσμα
(Κέφ. 10, 14-18, 20-21)

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ. ἰδοὺ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ὁ οὐρανός, καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ, ἡ γῆ, καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτοῖς. Πλὴν τοὺς Πατέρας ἡμῶν προείλετο Κύριος ἀγαπᾶν αὐτούς, καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μέτ' αὐτούς, ὑμᾶς παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, Κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην. Καὶ περιτεμεῖσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν, καὶ τὸν τράχηλον ὑμῶν οὐ σκληρυνεῖτε ἔτι. ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὗτος Θεὸς τῶν θεῶν, καὶ Κύριος τῶν κυρίων, ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ ἰσχυρὸς καὶ φοβερὸς, ὅστις οὐ θαυμάζει πρόσωπον, οὐ δ' οὐ μὴ λάβῃ δῶρον, ποιῶν κρίσιν προσηλύτω, καὶ ὄρφανῷ, καὶ χήρᾳ, καὶ ἀγαπᾷ τὸν προσηλύτον, δοῦναι αὐτῷ ἄρτον καὶ ἱμάτιον. Κύριον τὸν Θεόν σου φοβηθήσῃ, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις, καὶ πρὸς αὐτὸν κοληθήσῃ, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὁμῆ. Αὐτὸς καύχημά σου, καὶ αὐτὸς Θεὸς σου ὅστις ἐποίησέ σοι τὰ μεγάλα καὶ ἔνδοξα ταῦτα, ἃ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ανάγνωσμα
(Κέφ. 3, 1- 9)

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄφηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα, οἱ δὲ εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται, ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξιούς ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἔδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ, προσμενοῦσιν αὐτῷ, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς Ὅσιος αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα Νείλου τοῦ Ξανθοπούλου.

Ἦχος β'

Δεῦτε τῆς οὐρανόθεν Τριάδος οἱ λατρευταί, τὴν ἐπίγειον τριάδα, τῶν θείων Ἱεραρχῶν εὐφημήσωμεν, τὸν Γρηγόριον, τῆς θεολογίας τὸν ἐπώνυμον, τὸν Βασίλειον, τῆς βασιλείας τὸν φερώνυμον, καὶ Ἰωάννην, τὸν ὄντως χαριτώνυμον, τοὺς σοφίας βυθοῦς, τοῦ Πνεύματος τὰ ρεῖθρα τὰ ὠκεάνεια, τὰς πηγὰς τὰς αἰεὶ βλυζούσας, τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν τὸ ἀλλόμενον, τοὺς διαυγεῖς μαργαρίτας, τοὺς ἐπιγείους φωστήρας, τῆς Ἐκκλησίας τοὺς οἴακας, τὰ ἀγλαόκαρπα δένδρα, τοὺς οἰκονόμους τῆς χάριτος, Χριστοῦ μου τὸ στόμα, καὶ τῆς Τριάδος τοὺς ὑπερμάχους, τοὺς ἐξ αὐτῆς ἀμέσως ἐλλαμπομένους, καὶ Πρεσβέοντας ἀπαύστως, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτὸς

Τοὺς ἀναφθέντας ἄνθρακας, ἐκ τοῦ ἀστέκτου πυρός, οἱ δι' αὐτῶν φωτισθέντες, πιστῶς ἀνευφημήσωμεν. Οὗτοι γὰρ τῇ πρὸς αὐτὸ ἐνώσει ἐκπυρωθέντες, φωστήρες τοῦ κόσμου ἐγένοντο, ζωτικὴ τοῖς πτωχοῖς χρηματίζοντες δύναμις, Πατέρα καὶ Υἱόν, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, εὐσεβῶς ἀνακηρύττοντες, οἷς καὶ ἡμεῖς προσεῖπόμεν. Χαίροις τριάδος, Τριάς ἡ θεόσοφος.

Ἦχος πλ. β'

Τοῦ Δαυὶδ τὴν σφενδόνην τὴν τρίπλοκον, τοῦ Σολομῶντος σπαρτίον τὸ κόκκινον, τὸ τοῦ Λόγου φραγγέλιον τρίπλοκον, τοὺς σοφοὺς Ἱεράρχας, Βασίλειον τὸν μέγαν, Γρηγόριον τὸν θεῖον καὶ Ἰωάννην τὸν Χρυσόστομον, πιστῶς ἀνευφημήσωμεν, τὸν νοητὸν γὰρ Γολιάθ, τῷ ἀκρογωνιαίῳ λίθῳ καταβαλόντες, τὴν Πίστιν πρὸς ὁμόνοιαν ἡγαγον, τῷ ἐρυθραίῳ τοῦ Χριστοῦ περιτειχίσαντες αἵματι, καὶ τοὺς θεοκαπήλους αἰρεσιάρχας, τῶν περιβόλων τῆς θείας τοῦ Χριστοῦ Ποίμνης, μακρὰν ἀπελάσαντες διὰ τῶν λόγων, καὶ ἔτι τὴν πίστιν στηρίζουσι, καὶ πρεσβεύουσι Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος πλ. δ'

Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ πάσιν ἀνθρώποις, παιδεύουσα ἡμᾶς διὰ τῶν Διδασκάλων, τὰ ἥθη κοσμηθέντας, τοὺς τρόπους βελτιωθέντας, θεογνωσίας αἴγλη, τὸν νοῦν περιλαμφθῆναι, διὸ κράζωμεν. Τριάς ἅγια, Κυρία τοῦ παντός, ταῖς τῶν τριῶν σου Ποιμένων προσευχαίς, τὸ σὸν ποίμνιον τοῦτο, ἐν εἰρήνῃ συντήρησον, ἀσφαλῶς καὶ ἀλύπως, καὶ σῶσον ὡς φιλόανθρωπος.

Ἦχος πλ. β'

Τριάς Ἄγια καὶ προσκυνητή, δόξα τῇ σοφῇ προνοία σου, ὅτι τρισσοὺς μεγάλους φωστήρας, τοῖς ἀνθρώποις ἐξ ἀνθρώπων ἐχαρίσω, τῷ φωτὶ λαμπαδοχοῦντας, τῆς σῆς ἐπιγνώσεως, καὶ τῇ αἴγλῃ φρουκτωροῦντας, τῶν σωτηρίων σου καὶ σεπτῶν θελημάτων, δι' ὧν ἡ οἰκουμένη, φῶς γνώσεως πλουτοῦσα, τὴν σὴν δόξαν ἀυγάζεται, καὶ πρὸς τὴν βασιλείαν σου τὴν μακαρίαν σπεύδει, τούτων ἡμᾶς ταῖς θεαῖς ὑπακούειν πείθουσα διδασκαλίαις, καὶ αὐτῇ τῶν εὐχῶν τῶν ὑπὲρ ἡμῶν ἐπάκουσον, ὡς Θεὸς πανοικτίρμων, καὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσον φιλόανθρωπε.

Δόξα... Ἦχος πλ. β'

Τοὺς Ἱεράρχας τοῦ Χριστοῦ, καὶ τῶν Πατέρων κλέος, τῆς Πίστεως τοὺς πύργους, καὶ τῶν Πιστῶν Διδασκάλους καὶ φύλακας, συνελθόντες ὧ φιλέορτοι, ἀσματικοῖς ἐγκωμίοις, ὑμνήσωμεν λέγοντες. Χαίροις τῆς Ἐκκλησίας φωστήρ, Βασίλειε σοφέ, καὶ στῦλε ἀπερίτρεπτε. Χαίροις, ὁ νοῦς ὁ οὐράνιος, Ἀρχιερεῦ μέγιστε, Θεολόγε Γρηγόριε. Χαίροις, ὧ Χρυσολόγε πάγχρυσε Ἰωάννη, ὁ τῆς μετανοίας διαπρύσιος κῆρυξ. Ἄλλ' ὧ Πατέρες τρισόλβιοι, μὴ παυσησθε ἀεὶ πρεσβεύειν Χριστῷ, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τελούντων ὑμῶν, τὴν πανίερρον, καὶ θεῖαν πανήγυριν.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Ὁ αὐτὸς

Τὴν τῶν παρθένων καλλονὴν, καὶ χαρμονὴν τῶν Νόων, τὴν μόνην Θεοτόκον, καὶ τῶν Πιστῶν ἀρραγὲς περιτείχισμα, συνελθόντες ὧ φιλέορτοι, ἀσματικοῖς ἐγκωμίοις, ὑμνήσωμεν λέγοντες. Χαίροις, Παρθενομήτορ Ἀγνή, Λυχνία χρυσαυγῆς, καὶ πύλη ἐπουράνιε. Χαίροις σκηνὴ ἀγιάσματος, ἡ τὸν Θεὸν χωρήσασα ἐν μήτρᾳ σου Πανάχραντε. Χαίροις τῶν οὐρανίων Ταγμάτων ὑπερτέρα, ἀπάντων ἀσυγκρίτως. Διὸ Μητρὰναδρε Δέσποινα, μὴ λίπης φρουροῦσα τοὺς δούλους σου, τοὺς ἀνυμνούντάς σε πίστει καὶ πόθῳ ἀεὶ, καὶ τὸν τόκον σου προσκυνοῦντας τὸν ἄσπορον.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Νείλου τοῦ Ξανθοπούλου

Ἦχος πλ. α' Χαίροις ἀσκητικῶν

Χαίροις Ἱεραρχῶν ἡ Τριάς, τῆς Ἐκκλησίας τὰ μεγάλα προπύργια, οἱ στῦλοι τῆς εὐσεβείας, ὁ τῶν πιστῶν ἐδρασμός, τῶν αἰρετιζόντων ἡ κατάπτωσις, Χριστοῦ οἱ ποιμάναντες, τὸν λαὸν θεοῖς δόγμασι, καὶ ταῖς ποικίλαις, ἀρεταῖς οἱ ἐκθρέψαντες, οἱ τῆς χάριτος, διαπρύσιοι κήρυκες, νόμους οἱ προεκθέμενοι, Χριστοῦ τῷ πληρώματι, οἱ ὁδηγοὶ πρὸς τὰ ἄνω, τοῦ Παραδείσου αἱ εἰσοδοὶ, Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν αἰτεῖτε, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Καυχῆσονται Ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Χαίροις Ἱεραρχῶν ἡ Τριάς, οὐρανοβάμονες ἐπίγειοι Ἄγγελοι, τοῦ κόσμου ἡ σωτηρία, ἡ τῶν ἀνθρώπων χαρά, καὶ τῆς οἰκουμένης οἱ διδάσκαλοι, τοῦ Λόγου οἱ πρόμαχοι, ἰατροὶ ἐπιστήμονες, τῶν νοσημάτων, τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, οἱ αἰέροισι, ποταμοὶ οἱ τοῦ Πνεύματος, λόγοις οἱ καταρδεύσαντες, τῆς γῆς ἅπαν πρόσωπον, οἱ Θεολόγοι, αἱ Βάσεις, οἱ χρυσολόγοι οἱ ἔνθεοι, Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν αἰτεῖτε, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται, δικαιοσύνην καὶ οἱ ὄσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Χαίροις Ἱεραρχῶν ἡ Τριάς, τοῦ ἐπιγείου στερεώματος Ἥλιος, ἀκτῖνες καὶ δὰ δουχίαι, ἐκ τρισηλίου αὐγῆς, τῶν ἐσκοτισμένων ἡ ἀνάβλεψις τὰ ἄνθη τὰ εὐοσμία, Παραδείσου τὰ κάλλιστα, ὁ Θεολόγος ὁ σοφός τε Βασίλειος, ὁ Χρυσόστομος, τὰ πυξία τοῦ Πνεύματος. Πλάκες αἱ θεοχάρακτοι, μαζοὶ οἱ ἐκβλύζοντες, τῆς σωτηρίας τὸ γάλα, τὸ τῆς σοφίας ἀγλαΐσμα, Χριστὸν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Ἦχος πλ. α'

Σαλπίσωμεν ἐν σάλπιγγι ἀσμάτων, χορεύσωμεν ἐόρτια, καὶ σκιρτήσωμεν ἀγαλλόμενοι, ἐν τῇ πανδήμῳ πανηγύρει τῶν Διδασκάλων ἡμῶν, Βασιλεῖς καὶ Ἄρχοντες συντρεχέτωσαν, καὶ τοὺς Ἱεράρχας κροτεῖτωσαν ἐν ὕμνοις, ὡς δογμάτων βλύσαντας, ποταμοὺς ὑπερμεγέθεις, τρεῖς καλλιρροὺς ἀειζῶους τοῦ Πνεύματος, ποιμένες καὶ Διδάσκαλοι, τοὺς τῆς σεπτῆς Τριάδος, τρισσοὺς Ἱερομύστας, συνελθόντες εὐφημήσωμεν, οἱ φιλόσοφοι τοὺς σοφοὺς, οἱ Ἱερεῖς τοὺς ποιμένας, οἱ ἁμαρτωλοὶ τοὺς προστάτας, οἱ πένητες τοὺς πλουτιστάς, οἱ ἐν θλίψεσι τοὺς παραμυθοῦντας, τοὺς συνοδίτας οἱ ὁδοιποροὶ, οἱ ἐν θαλάσῃ τοὺς κυβερνήτας, οἱ πάντες τοὺς πανταχοῦ θερμῶς προφθάνοντας, θεῖους Ἀρχιεράρχας, ἐγκωμιάζοντες οὕτως εἶπωμεν, Πανάγιοι Διδάσκαλοι, σπεύσατε ἐξελεῖν τοὺς πιστοὺς, ἐκ τῶν τοῦ βίου σκανδάλων, καὶ ῥύσαι κολάσεων, τῶν αἰωνίων ἡμᾶς.

**Καὶ νύν... Θεοτοκίον, ὅμοιον
Γερμανοῦ Πατριάρχου**

Σαλπίσωμεν ἐν σάλπιγγι ἀσμάτων, προκύψασα γὰρ ἄνωθεν, ἡ παντάνασσα Μητροπάρθενος, ταῖς εὐλογίαις καταστέφει τοὺς εὐφημοῦντας αὐτήν, Βασιλεῖς καὶ Ἄρχοντες συντρεχέτωσαν, καὶ τὴν Βασιλίδα κροτεῖτωσαν ἐν ὕμνοις, Βασιλέα τέξασαν, τοὺς θανάτῳ κρατουμένους πρὶν, ἀπολύσαι φιλανθρώπως εὐδοκήσαντα, Ποιμένες καὶ Διδάσκαλοι, τὴν τοῦ καλοῦ Ποιμένος ὑπέραγον Μητέρα, συνελθόντες εὐφημήσωμεν, τὴν λυχνίαν τὴν χρυσαυγῆ, τὴν φωτοφόρον νεφέλην, τὴν τῶν Χερουβὶμ ὑπερτέραν, τὴν ἔμψυχόν τε κιβωτόν, τὸν πυρίμορφον τοῦ Δεσπότη θρόνον, τὴν μανναδόχον χρυσεάν στάμνον, τὴν ζωηφόρον τοῦ Λόγου πλάκα, ἀπάντων Χριστιανῶν τὸ καταφύγιον, ἄσμασι θεηγόροις, ἐγκωμιάζοντες, οὕτως εἶπωμεν. Παλάτιον τοῦ Λόγου, ἀξίωσον τοὺς ταπεινοὺς ἡμᾶς, τῆς οὐρανῶν βασιλείας, οὐδὲν γὰρ ἀδύνατον τῇ μεσιτεῖᾳ σου.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος α'

Τοὺς τρεῖς μεγίστους φωστήρας τῆς Τρισηλίου θεότητος, τοὺς τὴν οἰκουμένην ἀκτίσει δογμάτων θεῖον πυρσεύσαντας, τοὺς μελιρρῦτους ποταμοὺς τῆς σοφίας, τοὺς τὴν κτίσιν πᾶσαν θεογνωσίας νάμασι καταρδεύσαντας, Βασίλειον τὸν μέγαν, καὶ τὸν Θεολόγον Γρηγόριον, σὺν τῷ κλεινῷ Ἰωάννῃ, τῷ τὴν γλώτταν χρυσορρήμονι, πάντες οἱ τῶν λόγων αὐτῶν ἐρασταί, συνελθόντες ὕμνοις τιμήσωμεν, αὐτοὶ γὰρ τῇ Τριάδι, ὑπὲρ ὑμῶν ἀεὶ πρεσβεύουσιν.

Ἔτερον Ἦχος δ'

Ὡς τῶν Ἀποστόλων ὁμότροποι, καὶ τῆς οἰκουμένης Διδάσκαλοι, τῷ Δεσπότη τῶν ὄλων πρεσβεύσατε, εἰρήνην τῇ οἰκουμένη δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν

**Κάθισμα Ἦχος δ'
Ταχὺ προκατάλαβε**

Φωστῆρες ὑπέρλαμπροι, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, τὸν κόσμον ἐφωτίσατε, ταῖς διδαχαῖς ὑμῶν, Πατέρες θεόσοφοι, τήξαντες τὰς αἱρέσεις, πάντων τῶν κακοδόξων, σβέσαντες τὰς φλογώδεις, τῶν βλασφημῶν συγχύσεις, διὸ ὡς Ἱεράρχαι Χριστοῦ, πρεσβεύσατε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα... τὸ αὐτὸ

Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Παρθένε πανύμνητε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, Μαρία Θεόνυμφε, καὶ ἀπειρόγαμε, Πιστῶν ἡ ἀντίληψις, ῥύσαι παντὸς κινδύνου, καὶ παντοίας ἀνάγκης, Δέσποινα Θεοτόκε, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, τῇ σκέπῃ σου προσφεύγοντας, μόνη Θεόνυμφε.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

**Κάθισμα Ἦχος δ'
Κατεπλάγη Ἰωσήφ**

Ἐν λειμῶνι τῶν Γραφῶν, καθάπερ μέλισσαι Σοφοί, προσπιτάμενοι ὑμεῖς, περιεδρέψασθε καλῶς, καὶ τῶν ἀνθέων τὰ ἄριστα καὶ τὸ μέλι, πᾶσι τοῖς πιστοῖς τῶν διδαγμάτων ὑμῶν, προτίθεσθε ὁμοῦ, εἰς πανδαισίαν αὐτῶν, καὶ διὰ τοῦτο ἅπας γλυκαινόμενος, μέτ' εὐφροσύνης κραυγάζει. Πάρεστε πάλιν, καὶ

μετὰ πότμον, τοῖς ὑμᾶς εὐφημοῦσι Μακάριοι.

Δόξα... τὸ αὐτὸ

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τρικυμίας τῶν παθῶν, ὁ ἀσυνεΐδητος ἐγώ, χειμαζόμενος Ἀγνή, ἐπικαλούμαι σε θερμῶς. Μὴ μὲ παρίδης τὸν δεΐλαιον ἀπολέσθαι, ἄβυσσον ἐλέους ἢ τέξασα, πλὴν σου γὰρ ἄλλην ἐλπίδα οὐδέ κέκτημαι. Μὴ οὖν ἐχθροῖς ἐπίχαρμα καὶ γέλως, ὁ πεποιθὼς σοὶ ὀφθήσομαι, καὶ γὰρ ἰσχύεις, ὅσα καὶ βούλει, ὡς Μήτηρ οὐσα τοῦ πάντων Θεοῦ.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον

Κάθισμα Ἦχος δ'
Ἐπεφάνης σήμερον

Οἱ σοφοὶ Διδάσκαλοι, τῆς οἰκουμένης, οἱ Θεὸν δοξάσαντες, ἔργοις καὶ λόγοις ἐπὶ τῆς γῆς, μεγαλυνέσθωσαν σήμερον, ὧς σωτηρίας ἡμῖν ὄντες πρόξενoi.

Δόξα... ὅμοιον

Ἐορτάζει σήμερον ἡ Ἐκκλησία, τὴν σεπτὴν πανήγυριν, τῶν Διδασκάλων τῶν τριῶν, καὶ γὰρ αὐτοὶ ἐστερέωσαν, τὴν Ἐκκλησίαν αὐτῶν θείους δόγμασιν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Προστασία ἄμαχε, τῶν θλιβομένων, καὶ θερμὴ ἀντίληψις, τῶν πεποιθότων ἐπὶ σέ, ἐκ τῶν κινδύνων μὲ λύτρωσαι, σὺ γὰρ ὑπάρχεις, ἢ πάντων βοήθεια.

Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' Ἦχου.

Ἀντίφωνον Α'

- Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ μὲ πάθη, ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτὴρ μου.
- Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου, ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσσεσθε ἀπεξηραμμένοι.

Δόξα...

Ἁγίω Πνεύματι, πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται λαμπρύνεται, τὴν τριαδικὴν Μονάδι ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν...

Ἁγίω Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ρεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἅπασαν τὴν κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

Προκείμενον Ἦχος δ'

Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται, δικαιοσύνην καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Στίχ. Τὸ ἀτόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Τό, Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον Ὁ Ν'

Δόξα... Ταῖς τῶν Διδασκάλων...

Καὶ νῦν... Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Εἶτα Στίχος. Ἐλέησόν με ὁ Θεός...

Καὶ τὸ Στιχηρὸν Ἰδιόμελον
Ἦχος πλ. β'

Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χεῖλεσιν ὑμῶν, Ὅσιοι Πατέρες, καὶ γεγόνατε Ποιμένες τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, διδάσκοντες τὰ λογικὰ πρόβατα, Πιστεύειν εἰς Τριάδα ὁμοούσιον, ἐν μιᾷ θεότητι.

Οἱ Κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ς' καὶ οἱ τῶν Ἁγίων εἰς η'.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, Ποίημα Ἰωάννου Εὐχαΐτων, οὗ ἢ ἀκροστιχίς, ἄνευ τῶν Εἰρμῶν.

Τοὺς προστρέχοντας εἰς σὲ σῶζε, Παρθένε.

Ὦδῆ α' Ἦχος β'

Ὁ Εἰρμὸς

«Δεῦτε λαοί, ἄσωμεν ἄσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὀδηγήσαντι τὸν λαὸν ὃν ἀνήκε, δουλείας Αἰγυπτίων, ὅτι δεδόξασται».

Τὸν εὐσεβῶς, σὲ Θεοτόκον κυρίως ἀγνήν, ὁμολογοῦντα Ἄχραντε, ψυχῆς καὶ σώματος, χαλεπῶν ἐκ κινδύνων, καὶ νόσων καὶ πταισμάτων, σὺ μὲ διάσωσον.

Ὅλην ἐν σοί, τῶν χαρισμάτων τὴν ἄβυσσον, ἀποκειμένην ἔγνωμεν, διὸ προσφεύγοντες, Θεοτόκε προθύμως, τὴ σκέπη σου τὴ θεία, διασωζόμεθα.

Ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν σὲ ὑμνούντων δυσώπησον, τὸν σαρκωθέντα Πάναγνε, ἐκ τῶν ἀχράντων σου, καὶ τιμίων αἱμάτων, ῥυσθῆναι ἐκ πταισμάτων, καὶ νοσημάτων πικρῶν.

Σὲ οἱ πιστοί, καύχημα πάντες κεκτήμεθα, καταφυγὴν καὶ στήριγμα, καὶ ἀγαλλίαμα, καὶ ψυχῶν σωτηρίαν, ἐλπίδα τε καὶ τεῖχος, θεοχαρίτωτε.

Κανὼν τῶν Ἁγίων. Ποίημα τοῦ αὐτοῦ Ἰωάννου οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τρισηλίον Φῶς τρεῖς ἀνῆψεν ἡλίους.

Ὦδῆ α'

Ἦχος καὶ Εἰρμὸς ὁ αὐτὸς

Τίς ἀμοιβή; τίς ἀνταπόδοσις πρέπουσα, τοῖς ἡμετέροις ἄνθρωποι, προσενεχθήσεται, παρ' ἡμῶν εὐεργέταις; δι' ὧν πρὸς τὸ εὖ εἶναι, χειραγωγούμεθα.

Ῥητορικαί, γλῶσσαι καὶ τέχναι καὶ μέθοδοι, καὶ πᾶσα λόγων δύναμις, νῦν εἰς ὑπόθεσιν, συγκινεῖσθωσαν μίαν, καὶ τοὺς τετιμηκότας, ἀντιτιμάτωσαν.

Ἴδιον μὲν, οὐδὲν ἠνέσχοντο κτήσασθαι, ἐν γῆ οἱ Οὐρανόφρονες, φύλακες δ' ὄφθησαν, τοῦ κοινοῦ καὶ προστάται, κοινῶν οὖν καὶ τῶν ὕμνων, καταξιούσθωσαν.

Θεοτοκίον

Σὲ τὴν κοινήν, φιλοτιμίαν Πανάμωμε, τῆς ἡμετέρας φύσεως, πάντες δοξάζομεν, χεῖλος ἐν γεγονότες, καὶ μίαν συμφωνίαν, ἀποτελέσαντες.

Ἄτερος Κανὼν τῶν Ἁγίων

Ποίημα τοῦ αὐτοῦ

Ὦδῆ α' Ἦχος πλ. δ'

«Ἀρματηλάτην Φαραῶ ἐβύθισε, τερατουργοῦσα ποτέ, Μωσαϊκὴ ράβδος, σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα θάλασσαν, Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὀδίτην διέσωσεν, ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα».

Οὐκ ἀνθρωπίνης τὸ παρὸν ἐγχείρημα, σπουδῆς κατόρθωμα, ἀλλ' ἡ τοῦ σοῦ θρόνου, πάρεδρος Φιλάνθρωπε, σοφία συνεργεῖτω μοί, λόγου χάριν διδοῦσα, δι' ἧς δοξᾶσαι δυνήσομαι, οὐς αὐτὴ καλῶς προεδόξασεν.

ὥσπερ κρατὴρ ὑπερέρρη Δέσποτα, ἡ ἀγαθότης σου, καὶ ὁ πολὺς πλοῦτος, τῆς φιλανθρωπίας σου, ὑπερχυθεὶς διώδευσεν, ὡς καὶ ἄλλους Ἀγγέλους, μετὰ σαρκὸς ὑποστήσασθαι, τοὺς νῦν προκειμένους εἷς ἔπαινον.

Ἐξ οὐρανοῦ τοῖς Οὐρανίοις ἔπρεπε, καὶ τὰ ἐγκώμια. Ἀγγελικὸς ὕμνος, τοῖς θείοις ἀρμόδιος, θεοὶ γὰρ

κατὰ μέθεξιν, οἰτὸν φύσει καὶ μόνον, ἀληθινὸν Θεὸν ἔχοντες, ζώντα ἐν αὐτοῖς καὶ φθεγγόμενον.

Μνήμην Δικαίων ὁ θεόφρων σύλλογος, μέτ' ἐγκωμίων τελεῖ, οἷς ἡ Θεοῦ Μήτηρ, ὡς αὐτῶν κεφάλαιον, εἰκότως συνδοξάζεται, τελευταίαν καὶ πρώτην, καὶ μέσσην τάξιν ἐπέχουσα, καὶ τῆς εὐφημίας μετέχουσα.

Καταβασία

«Χέρσον ἀβυσσοτόκον πέδον ἥλιος, ἐπεπόλευσέ ποτε, ὡσεὶ τεῖχος γὰρ ἐπάγη, ἐκατέρωθεν ὕδωρ, λαῶ πεζοποντοποροῦντι, καὶ θεαρέστως μέλποντι. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται».

Τῆς Θεοτόκου

ᾠδὴ γ' Ὁ Εἰρμὸς

«Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλω νεκρώσας τὴν ἀμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σέ».

Πρεσβείαις σου Ἄγνη Θεὸν ὄν ἔτεκες, παράσχου εὐϊλατον σοῖς ἰκέταις, τοῖς προστρέχουσι τῇ σκέπῃ σου, καὶ πιστῶς προσκυνούσί σου τὴν κύησιν.

Ῥημάτων τῆς ἐμῆς ψυχῆς ἐπάκουσον, Παρθένε, δεινῶς ἐκταραττομένης, ἦν εἰρήνευσον Πανύμνητε, ἀεὶ ταύτην κινδύνων διασώζουσα.

Ὅλην μου τὴν ζωὴν διακυβέρνησον, Παρθένε ἐλπίς μου καὶ προστασία, πειρασμῶν καὶ περιστάσεων, λυτρουμένη δεινῶν με ἀειπάρθενε.

Σοφίαν τοῦ Θεοῦ τὴν ἐνυπόστατον, ἀγκάλαις ὡς φέρουσα Θεοτόκε, ἐξ ἀγνοίας καὶ πλανήσεως, λυτρωθῆναι τοὺς ὑμνούντάς σε ἰκέτευε.

Τῶν Ἁγίων

Ἐν πέτρα με τῆς πίστεως

Ἡ σάλπιγξ ἡ μεγάλη τῆς Ἐκκλησίας, ὁ λύχνος ὁ φωτίζων τὴν οἰκουμένην, ὁ κῆρυξ ὁ τῷ φθόγγῳ περιλαμβάνων, πάντα τὰ πέρατα, ὁ μεγαλόνυμος, συγκροτεῖ τὴν σύναξιν ταύτην Βασίλειος.

Λαμπρὸς ἀπὸ τοῦ βίου καὶ τῶν πραγμάτων, λαμπρὸς ἀπὸ τοῦ λόγου καὶ τῶν δογμάτων, ἐν πάσιν ὑπερλάμπων πάντας ὡς ἄλλοις, ἀστέρας ἥλιος, ὁ πολυῦμνητος, Θεολόγος σήμερον μακαρίζεται.

Ἴδου τὸ φῶς τοῦ κόσμου, τῷ κόσμῳ φαίνει, ἰδου τῆς γῆς τὸ ἄλας, τὴν γῆν ἠδύνει. Ἴδου τὸ ζωῆς ξύλον ἀθανασίας, καρποὺς προβάλλεται, ὁ χρυσοῦς Ἅγιος, οἱ θανεῖν μὴ θέλοντες, δεῦτε τρυφήσατε.

Θεοτοκίον

Ὅ πάντα ἐκ μὴ ὄντων ὄντα ποιήσας, καὶ φύσιν δοὺς ἐκάστῳ τῶν γενομένων, αὐτὸς καὶ τὰς δοθείσας φύσεις ἀμείβειν, οἶδεν ὡς βούλεται, ὅθεν ἀκούεται, καὶ Παρθένος τίκτουσα, τίς οὐ θαυμάσεται;

Ἄτερος τῶν Ἁγίων

Ὁ στερεώσας

Οἱ τῶν ἡθῶν διορθωταί, καὶ τῶν ψυχῶν οἰκονόμοι, οἱ σωτῆρες οἱ κοινοὶ τῶν ἀπάντων, οἱ καὶ πράξεων ἡμῖν, καὶ λόγων τύπους δεῖξαντες, οἱ παιδεύταί τοῦ βίου, λαμπροὶ λαμπρῶς εὐφημείσθωσαν.

Πνεῦμα ἐνέπλησε Θεοῦ, Βασίλειον ἐπιστήμης, τῶν πυρίνων δὲ γλωσσῶν ἔσχε μίαν, ὁ Γρηγόριος καὶ πύρ, ὑψηγορίας ἔπνευσε, τὸ τοῦ Χριστοῦ δὲ στόμα, ἐν Ἰωάννῃ ἐλάλησε.

Τοῦ νῦν αἰῶνος τὴν σαφῶς, καταργουμένην σοφίαν, ἡ μωρία τοῦ κηρύγματος ἔχει, ὑποκύπτουσαν, αὐτὴ καὶ δουλικῶς λατρεύουσαν, κήρυκας γὰρ ἡ χάρις, σοφοὺς προβάλλεται ῥήτορας.

Θεοτοκίον

Ὁ ἐν τῇ μήτρᾳ τῆς ἀγνῆς, κατασκηνώσας Παρθένου, τὰς ψυχὰς τῶν θεοφόρων Ἁγίων, οἰκητήρια ποιεῖ,

καὶ τοῖς ἐκείνων στόμασι, τὰ κατὰ τὴν Μητέρα, διερμηνεύει μυστήρια.

Καταβασία

«Τὸ στερέωμα, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθῶτων, στερέωσον Κύριε τὴν Ἐκκλησίαν, ἣν ἐκτίσω, τῷ τιμίῳ σου αἵματι».

Κάθισμα Ἦχος πλ. δ'

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Τοὺς μεγάλους φωστήρας τοὺς φεραυγείς, Ἐκκλησίας τοὺς πύργους τοὺς ἀρραγείς, συμφώνως αἰνέσωμεν, οἱ τῶν καλῶν ἀπολαύοντες, καὶ τῶν λόγων τούτων, Ὁμοῦ καὶ τῆς χάριτος, τὸν σοφὸν Χρυσορρήμονα, καὶ τὸν μέγαν Βασίλειον, σὺν τῷ Γρηγορίῳ, τῷ λαμπρῷ Θεολόγῳ, πρὸς οὓς καὶ βοήσωμεν, ἐκ καρδίας κραυγάζοντες, Ἱεράρχαι τρισμέγιστοι, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν Ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα... ὅμοιον

Τὴν σοφίαν λαβόντες παρὰ Θεοῦ, ὡς, Ἀπόστολοι ἄλλοι τρεῖς τοῦ Χριστοῦ, τῷ λόγῳ τῆς γνώσεως, συνιστάτε τὰ δόγματα, ἃ τὸ πρὶν ἐν λόγοις, ἀπλοῖς κατεβάλλοντο, Ἀλιεῖς, ἐν γνώσει, δυνάμει τοῦ Πνεύματος, ἔδει γὰρ καὶ οὕτω, τὸ ἀπλοῦν ἡμῶν σέβας, τὴν σύστασιν κτήσασθαι, δι' ὑμῶν Πανσεβάσμιοι, ὅθεν πάντες βοῶμεν ὑμῖν. Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Τὴν ψυχὴν μου Παρθένε τὴν ταπεινὴν, τὴν ἐν ζάλῃ τοῦ βίου τῶν πειρασμῶν, νὺν ὡς ἀκυβέρνητον, ποντουμένην τῷ κλύδωνι, ἁμαρτιῶν τε φόρτῳ, ὀφθειῖσαν ὑπέραντλον, καὶ εἰς πυθμένα ἄδου, ἐλθεῖν κινδυνεύουσαν, φθάσον Θεοτόκε, πρεσβειῶν σου ἐλέει, γαλήνην παρέχουσα, καὶ κινδύνων ἐξαίρουσα, σὺ λιμὴν γὰρ ἀχείμαστος, πρεσβεύουσα τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοί, σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δούλός σου.

Τῆς Θεοτόκου

Ὦδὴ δ' Ὁ Εἰρμὸς

«Εἰσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοὴν τῆς σῆς οἰκονομίας, καὶ ἐδόξασά σε μόνη φιλόφρονε».

Τῶν τραυμάτων μου Δέσποινα, τῶν τῆς ψυχῆς, σαρκός τε νοσημάτων, ἢ Θεὸν τεκοῦσα, λύσιν παράσχου μοί.

Ῥιπιζόμενον πάθεσι, καὶ λογισμοῖς, καὶ βίου τρικυμίαις, ἐλπίδι Παρθένε, καὶ πίστει βεβαίωσον.

Ἐκ περιστάσεως ῥύσαι με, Μῆτερ Θεοῦ, καὶ ζάλῃς καὶ κινδύνων, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, μόνη πανύμνητε.

Χειμαζόμενον κλύδωνι, βιωτικῶν, ἐξάρπασον Παρθένε, πρὸς τὸν σὸν λιμένα, καθοδηγούσά με.

Τῶν Ἁγίων

Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου

Νοήμονες, ἐκ τῆς κάτω σοφίας γενόμενοι, κυβέρνησιν Ἐνδοξοὶ, παρὰ τῆς θείας ἐκτίσασθε, ὅθεν ὡς θεράπαιναν, ταύτην ἐκείνη πανσόφως ὑπετάξατε.

Φιλόσοφοι, τοὺς σοφοὺς εἰ φιλεῖτε, σοφίσθητε, καὶ λέγειν διδάχθητε, πάντες οἱ λόγους θαυμάζοντες, πράξεως ἀκρίβειαν, καὶ θεωρίας ἐντεῦθεν ἐξασκούμενοι.

Θεοτοκίον

Ὡς ὄψιμος, ὑετὸς ἐπ' ἐσχάτων ὁ πρῶϊμος, ὑδάτων αἰώνων τε, Δημιουργὸς εἰς τὴν μήτραν σου, ἔσταξε Πανάμωμε, κατὰ καιρὸν ἀναψύχων τοὺς ἐκλείποντας.

Ἄλλος τῶν Ἁγίων

Σὺ μου ἰσχὺς Κύριε

Στύλος πυρός, λαοῦ πιστοῦ προηγούμενος, καὶ φλογίζων, τοὺς ἐχθροὺς τῆς Πίστεως, τὰς δὲ φυλᾶς, σώζων ἀσφαλῶς, τὰς ἐφεπομένας, ὁ Μέγας ὄφθης Βασιλείος, θαρσεῖτω καὶ νικάτω, ἡ Χριστοῦ Ἐκκλησία, τηλικούτον πλουτήσασα πρόμαχον.

Γλώσσης τρυφή, καὶ ἀκοῆς πάσης ἡδυσμα, ὃ σὸς λόγος, πέφυκε Γρηγόριε, μάννα ζωῆς, δρόσος γλυκασμοῦ, μέλι τὸ ἐκ πέτρας, Ἀγγέλων ἄρτος οὐράνιος, ἀπλήστως ἐμφορεῖσθαι, τῆς ἡδύτητος πείθων, καὶ πληρῶν ἡδονῆς τοὺς μετέχοντας.

Ὁ ποταμός, τῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος, ἐπληρώθη, μέχρι καὶ προχύσεως, καὶ τὸ καλόν, πρόσωπον τῆς γῆς, ὡς τρυφῆς χειμάρρους, ἀπὸ χρυσοῦ ἄρδει στόματος, εὐφραίνων καὶ παίνων, τοῦ Χριστοῦ πᾶσαν πόλιν τοῖς τῶν θείων κυμάτων ὄρμη μασι.

Θεοτοκίον

Φύσιν ἀπλὴν, ἀνασχομένην συνθέσεως, καὶ φανεῖσαν, κρεῖττονα συγχύσεως, ἐπὶ τοῦ σοῦ, Δέσποινα Υἱοῦ, οἱ τρεῖς θεοφόροι, δογματισταὶ ὠμολόγησαν, ἐκ δύο θελημάτων, καὶ διπλῆς ἐνεργείας, τὸν διπλοῦν κατὰ φύσιν γνωρίσαντες.

Καταβασία

«Ἐκάλυπεν οὐρανοῦς, ἡ ἀρετὴ σου Χριστέ, τῆς κιβωτοῦ γὰρ προελθῶν, τοῦ ἀγιάσματός σου, τῆς ἀφθόρου Μητρὸς, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, ὄφθης ὡς βρέφος, ἀγκαλοφορούμενος, καὶ ἐπληρώθη τὰ πάντα τῆς σῆς αἰ νέσεως».

Τῆς Θεοτόκου

Ὦδη ε' Ὁ Εἰρμός

«Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός, καὶ τῶν αἰώνων ποιητῆς Κύριος, ἐν τῷ φωτί, τῶν σῶν προσταγμάτων, ὀδήγησον ἡμᾶς, ἐκτός σου γὰρ ἄλλον, Θεὸν οὐ γινώσκουμεν».

Ὅπλον ἀήττητον, κατὰ ποικίλων πειρασμῶν ἔχοντες, τῶν δυσμενῶν, πάσης ἐπηρείας, λυτρούμεθα ἀεὶ, οἱ σὲ Θεοτόκον, Ἀγνὴ ἐπιστάμενοι.

Νόμου τὸ πλήρωμα, ἡ ἀνωτέρα Χερουβὶμ τέτοκας, τὸν τοῦ Θεοῦ, ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, Υἱὸν μονογενή, ὄν ὑπὲρ τῶν δούλων, τῶν σῶν ἐξιλέωσαι.

Τὸν τοῦ παντὸς Ποιητὴν, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου Ἀγνὴ φέρουσα, τοῦτον ἡμῖν, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις, εὐΐλατον δίδου, τοῖς νῦν ἐκ καρδίας, πρὸς σὲ καταφεύγουσιν.

Ἀπὸ στενώσεως, τῆς κατωδύνου μου ψυχῆς δέησιν, τῶν οἰκτιρμῶν μόνη τῆ τεκούση, τὸν αἴτιον Λόγον, προσφέρω ὁ τάλας, οἰκτεῖρασα σώσόν με.

Τῶν Ἁγίων

Ὁ φωτισμός

Σὺ τὴν πηγὴν, τῶν σαυτοῦ χαρισμάτων, ἐκπιεῖν ὄλην, Φιλάνθρωπε δέδωκας τοῖς Ἁγίοις, ἐλαττωθεῖσαν, οὐδαμῶς τῆ κενώσει, τὸν δὲ κόσμον πάντα μεθύσασαν, τοῖς ἐκ τῆς κοιλίας, αὐτῶν θείοις ρεύμασι.

Τι μοὶ χρυσός, τι μοὶ πλοῦτος καὶ δόξα καὶ δυναστεία; καπνοὶ διαρρέοντες εἰς ἀέρα, πάντα οἰχέσθω, αὔρα πάντα φερέτω, ἐμοὶ πλοῦτος εἷς πολυέραστος, ἡ τῶν Διδασκάλων, τριάς ῥητορευούσα.

Ῥεῖ ποταμός, ἀμβροσίαν καὶ νέκταρ, ῤεῖ τοῖς πεινῶσιν, ἀθάνατος βρώσις, καὶ τοῖς διψῶσιν, ἄφθαρτος πόσις, ὕδωρ ζῶν εἰς αἰῶνας, καὶ συνέχον ζῶντας τοὺς πίνοντας, πάντες πλημμυρούσης, ζωῆς ἐμφορήθητε.

Θεοτοκίον

Ἔσχεν ἰσχύν, καθ' ἡμῶν ἡ κακία, ἀλλ' οὐκ εἰς τέλος, ἡσθένησε γὰρ μετὰ τὴν Παρθένον, τὸν ἐν ἰσχυῖ Δυνατὸν τετοκυῖαν, ὑπελθόντα σαρκὸς ἀσθένειαν, καὶ τὸν δυνατὸν ἐν κακίᾳ νεκρώσαντα.

Ἄλλος τῶν Ἁγίων

Ἵνα τί με ἀπόσω

Τοὺς τῶν θείων πραγμάτων, καὶ τῶν ἀνθρωπίνων σοφοὺς ἐπιστήμονας, τὰς τῶν ὄντων φύσεις, φιλαλήθως ἡμῖν σαφηνίσαντας, καὶ τὸν τούτων Κτίστην, πᾶσι γνωρίσαντας ὡς θέμις, εὐχαρίστοις φωναῖς ἀμειψώμεθα.

Τὸ πικραῖνον καὶ στύφον, τῶν πρὸς σωτηρίαν φαρμάκων ἐγλύκαναν, ταῖς σοφαῖς τῶν λόγων, ἐπωδαίς τε καὶ τέχναις καὶ χάρισι, τῶν ψυχῶν οἱ θεῖοι θεραπευταί, θέλγεσθε πάντες, εὐσεβεῖς καὶ τερπόμενοι σώζεσθε.

Σιωπᾶ λόγος ἅπας, τῶν θεοκηρύκων λαλούντων τὰ ἔνθεα, καὶ κρατεῖ τῆς πάλαι, Διαθήκης ἡ νέα προβάλλουσα, τὰ σεπτὰ πυξία, τῶν ἐν αὐτῇ νομοθετούντων, οἷς ῥυθμίζεται, πᾶς Πιστῶν σύλλογος.

Θεοτοκίον

Τὴν ἀθάνατον φύσιν, ἡ θνητὴ παρέδραμεν εἰς ἀγιότητα, καὶ Παρθένης Κόρη, τοὺς ἀσάρκους Ἀγγέλους παρήλασεν, ὡς Θεὸν τεκοῦσα, τὸν Βασιλέα τῶν Ἀγγέλων, ὃ προσβλέπειν ἐκείνοις ἀδύνατον.

Καταβασία

«Ὡς εἶδεν Ἡσαίας συμβολικῶς, ἐν θρόνῳ ἐπημένῳ Θεόν, ὑπ' Ἀγγέλων δόξης δορυφορούμενον, ὃ τάλας! ἐβόα, ἐγώ, πρὸ γὰρ εἶδον σωματούμενον Θεόν, φωτὸς ἀνεσπέρου, καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα».

Τῆς Θεοτόκου

Ὡδὴ ς' Ὁ Εἰρμός

«Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον. Ἐκ φθορᾶς, ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε».

Σωτηρίας λιμένα γινώσκων σε, πλέων πολυφρόντιδος βίου τὸ πέλαγος, ἐπικαλοῦμαι Δέσποινα, κυβερνήτιν ψυχῆς μου γενέσθαι σε.

Ἐνεδύθην στολὴν κακουχούμενος, Μῆτερ ἀειπάρθενε, τῆς ἀφροσύνης μου, ἀλλ' ἡ Θεὸν κηῖσασα, τῆς χαρᾶς τὸν χιτῶνα ἀντίδος μοί.

Ἰερὰς πολιτείας ἐκπέπτωκα, ῥα θυμῶν ὁ δεῖλαιος, ἀλλ' ἐπανάγαγε, εὐλογημένη Πάναγνε, προσταγαῖς τοῦ Υἱοῦ σου ῥυθμίζουσα.

Συμπαθείας με θείας ἀξίωσον, ἡ τὸν συμπαθέστατον Λόγον κηῖσασα, τὸν τῷ ἰδίῳ αἵματι, ἐκ φθορᾶς τοὺς ἀνθρώπους ῥυσάμενον.

Τῶν Ἁγίων

Ἄβυσσος ἀμαρτημάτων

Ἴδια ἐν τῇ Τριάδι, τριτὰ συνθεολογεῖτε, τὴν ἀγεννησίαν τοῦ Πατρὸς, τοῦ Λόγου τὴν γέννησιν, καὶ Πνεύματος, τὴν ἐκπόρευσιν μόνου.

Σήμερον τῷ οἴκωτούτῳ, περιφανῆς σωτηρία, δύο γὰρ καὶ τρεῖς συνηγμένους, Χριστὸς εἰς τὸ ὄνομα, αὐτοῦ τιμῶν, μέσος ἀρεστὶ τούτων.

Ἄπειρον τῆς γῆς τὸ βάθος, πρὸς τὸ οὐράνιον ὕψος, ἀλλ' ἀπὸ τῆς γῆς τοὺς Ἁγίους, ἐξῆρεν ἐπέκεινα τῶν οὐρανῶν, ὁ οὐράνιος ἔρω.

Θεοτοκίον

Νέαν σε πηγὴν Παρθένε, καὶ ἀφορμὴν μυστηρίων, ἔχοντες οἱ τρεῖς θεηγόροι, καιναῖς ὑποθέσεσι καινοπρεπῆ, προσαρμόζουσι φράσιν.

Ἄλλος τῶν Ἁγίων

Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ

Τριάδα Μοναδικήν, θεολογεῖν ἐδιδάχθημεν, Μονάδα Τριαδικήν, ὕμνεῖν παρελάβομεν, προσκυνεῖν ἐμάθομεν, παρὰ τῶν Πατέρων, μίαν Φύσιν τρισυπόστατον.

Ὁ Λόγος ἦν ἐν ἀρχῇ, πρὸς τὸν Πατέρα συνάναρχος, τῷ Λόγῳ Πνεῦμα συνήν, ἀλλ' ἐκ τοῦ Γεννήτορος, ἀπλή Ὁμοούσιος, συμφυῆς θεότης, ὡς οἱ θεῖοι φασὶ Κήρυκες.

Συνάπτω καὶ διαιρῶ, τὰ συναπτῶς διαιρούμενα, ἐν ἡμερῆς ἐννοῶ, καὶ τρία φαντάζομαι. Διδασκάλους δέχομαι, τρεῖς θεοφορήτους, οὕτω πείθοντας πιστεύειν με.

Θεοτοκίον

Ἀμήτωρ πρὸ τῆς σαρκός, ἀπάτωρ μετὰ τὴν σάρκωσιν, Υἱὸς Πατρὸς καὶ Μητρός, ὃ ταῦτα καλούμενος, ὑπὲρ νοῦν ἀμώτερα, τῷ Θεῷ γὰρ πρέπει, τῶν θαυμάτων τὰ παράδοξα.

Καταβασία

«Ἐβόησέ σοί, ἰδὼν ὁ Πρέσβυς, τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ σωτήριον, ὃ λαοῖς ἐπέστη. Ἐκ Θεοῦ Χριστὲ σὺ Θεός μου».

Κοντάκιον Ἦχος β'

Τοὺς ἀσφαλεῖς

Τοὺς Ἱεροὺς καὶ θεοφθόγγους Κήρυκας, τὴν κορυφὴν τῶν Διδασκάλων Κύριε, προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαυσιν, τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν κάματον, ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσαν ὀλοκάρπωσιν, ὁ μόνος δοξάζων τοὺς Ἁγίους σου.

Ὁ Οἶκος

Τις ἰκανὸς τὰ χεῖλη διάραι, καὶ κινήσαι τὴν γλῶσσαν πρὸς τοὺς πνέοντας πύρ, δυνάμει Λόγου καὶ Πνεύματος; ὅμως τοσοῦτον εἰπεῖν θαρρήσω, ὅτι πᾶσαν παρήλθον τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν οἱ τρεῖς, τοῖς πολλοῖς καὶ μεγάλοις χαρίσμασι, καὶ ἐν πράξει καὶ θεωρία, τοὺς κατ' ἄμφω λαμπροὺς ὑπεράραντες, διὸ μεγίστων δωρεῶν τούτους ἠξίωσας, ὡς πιστοὺς σου θεράποντας, ὁ μόνος δοξάζωντούς Ἁγίους σου.

Συναξάριον

Τῆ Α' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν καὶ Οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Στίχοι

- Ὁμοῦ δίκαιον τρεῖς σέβειν Ἐωσφόρους,
- Φῶς τρισσολαμπές πηγάσαντες ἐν βίῳ.
- Κοινὸν τὸν ὕμνον προσφέρειν πάντας θέμις,
- Τοῖς ἐκχέασι πᾶσι κοινήν τὴν χάριν.
- Ἔαρ χελιδῶν οὗ καθίστησι μία.
- Αἱ τρεῖς ἀηδόνες δὲ τῶν ψυχῶν ἔαρ.
- Τὴν μὲν νοητὴν ἢ Τριάς λάμπει κτίσιν,
- Τριάς γε μὴν αὕτη δὲ τὴν ὀρωμένην.
- Ἀπώλεσαν μὲν οἱ πάλαι Θεοῦ σέβας,
- Ἐξ Ἡλίου τε καὶ Σελήνης ἀφρόνως.
- Κάλ λὸς γὰρ αὐτῶν θαυμάσαντες καὶ τάχος,
- ὥσπερ θεοῖς προσῆγον οὐκ ὀρθῶς σέβας.
- Ἐκ τῶν τριῶν τούτων δὲ φωστήρων πάλιν,
- Ἡμεῖς ἀνηνέχθημεν εἰς Θεοῦ σέβας,
- Κάλλει βίου γάρ, τῆ τε πειθοῖ τῶν λόγων,
- Πείθουσι πάντας τὸν μόνον Κτίστην σέβειν.
- Κτίσιν συνιστὰ τὴν δὲ τὴν ὀρωμένην,
- Τὸ Πύρ, Ἄηρ, ὕδωρ τε, καὶ Γῆς ἢ φύσις.
- Οἱ δ' αὖ συνιστώντές Τε κόσμον τὸν μέγαν,
- Τὴν πρὸς Θεὸν τε Πίστιν, ὡς ἄλλην κτίσιν
- Στοιχειακῆς φέρουσι Τριάδος τύπον.

- Μέλει γὰρ αὐτοῖς οὐδενὸς τῶν γηϊνῶν,
- Καὶ γῆϊνον νοῦν ἔσχον οὐδὲν ἐν λόγοις.
- Ὁ Γρηγόριος γὰρ πῦρ πνέει νοὺς τὸν λόγον,
- Πρὸς ὕψος αὐτὸ πείθοντα πάντα ἐκτρέχειν.
- Τοῖς λιποθυμήσασιν δ' ἐκ παθῶν πάλιν,
- Ἀναπνοὴ τις οἱ Βασιλείου λόγοι.
- Μιμούμενος δὲ τὴν ῥοὴν τῶν ὑδάτων,
- Ὁ καρδίαν τε καὶ στόμα χρυσοῦς μόνος,
- Τοὺς ἐκτακέντας ἐκ παθῶν ἀναψύχει.
- Οὕτω πρὸς ὕψος τὴν βροτῶν πᾶσαν φύσιν,
- Ἐκ τῆς χθονὸς φέρουσι τοῖς τούτων λόγοις.
- Λάμπεν ἐνὶ τριακοστῇ χρυσοτρισήλιος αἴγλη.

Τῶν τριῶν τούτων πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ πάντων τῶν ἀγίων, τὰς τῶν αἱρέσεων ἐπαναστάσεις κατέβαλε καὶ ἡμᾶς ἐν ὁμονοίᾳ καὶ εἰρηνικῇ καταστάσει διαφύλαξον καὶ τῆς οὐρανίου σου βασιλείας ἀξίωσον. Ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἄθλησις τοῦ Ἱερομάρτυρος Ἱπολύτου Πάπα Ῥώμης καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Κενσουρίνου, Σαβαΐνου, Χρυσῆς καὶ τῶν λοιπῶν.

Στίχοι

- Τόλμη θάλασσαν Ἱπόλυτος εἰσδύνει,
- Οἷα κροαίνων ἵππος ἐν λείῳ πέδῳ.
- Τείνων τράχηλον τῷ ξίφει Κενσουρίνος,
- Ἦν οἷα ξυρῶ τοῖς συνάθλοις ἀκόνη.
- Σπλάγχνα φλέγουσι Σαβαΐνου λαμπάσι,
- Τὰ παμπόνηρα τέκνα τῆς ἀσπλαγχνίας.
- Χρυσὴ βυθῷ βληθεῖσα, παστῷ τοῦ πόλου,
- Νύμφη πρόσεισι προσφάτως λελουμένη.
- Ἱπόλυτον πόντου τριακοστῇ ἔκτανε ῥεῦμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἄθλησις τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θεοφίλου τοῦ Νέου.

Στίχοι

- Ὁ Θεόφιλος τὴν φίλην τμᾶται κάραν,
- θεοὺς φιλεῖσαι μὴ θελήσας βαρβάρων.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῆς Θεοτόκου

Ὦδὴ ζ' Ὁ Εἰρμὸς

«Εἰκόνας χρυσῆς, ἐν πεδίῳ Δειρὰ λατρευομένης, οἱ τρεῖς σου Παῖδες κατεφρόνησαν, ἀθεωτάτου προστάγματος, μέσον δὲ πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον. Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν».

Σταυρῷ προσπαγεῖς, ὁ ἐκ σοῦ σωματωθεῖς Θεογεννήτρια, Ἀδὰμ διέρρηξε τὸ χειρόγραφον, ὃν νὺν δυσώπει Πανάμωμε, ἅπαντας κινδύνων ῥυσθῆναι, τοὺς ἐν πίστει κράζοντας. Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐλπίς ἀγαθὴ, προσδοκία τε Πιστῶν ὑπάρχεις Δέσποινα, καὶ νὺν δεόμεθα δωρήσασθαι, σῆς συμπαθείας τὸ πέλαγος, πᾶσι τοῖς εἰς σὲ πεποιθόσι, καὶ τῷ Υἱῷ σου κραυγάζουσιν. Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σκοτία δεινή, τὴ τοῦ βίου συσχεθεῖς τὸν συλλυπούμενον, καὶ συναλγοῦντα οὗ κατέλαβον, τὴ σὴ Παρθένε λαμπρότητι, λύσον τὴν ἀχλὺν τῶν πταισμάτων, καὶ καταύγασον ψάλλοντα. Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁραίαν στολὴν, σωτηρίων ἐντολῶν διὰ Βαπτίσματος, ἀμφιασάμενος ἀπημαύρωσα, δι' ἀμελείας ὁ δειλαιοῦ, νῦν δὲ σοὶ προστρέχω Παρθένε, τὸν χιτῶνα αἰτούμενος, τῆς σωφροσύνης διὰ σοῦ, πάλιν ἐνδύσασθαι.

Ζωῆς ἐκπεσῶν, ἀκηράτου μὲν τὸ πρὶν ὁ Ἄδαμ σέσωσται, διὰ τοῦ Τόκου σου νῦν δὲ Πάναγνε, τὸν ἀρρωστία κρατούμενον σῶσον, ἐπιρρώσασα Κόρη, καὶ ἀξίωσον ψάλλειν σοί. Εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Τῶν Ἁγίων

Ἀντίθεον πρόσταγμα

Ἦττᾶται Μακάριοι καὶ δραπετεύει, ἢ πρὶν ἀνυπόστατος, θρασύτης τῶν αἱρέσεων, κηρὸς δὲ τηκόμενος, ἀπὸ προσώπου πυρός, νόθον ἅπαν δόγμα τοῖς ὑμῶν, πυρπνόοις φθόγγοις, προσβάλλον δείκνυται.

Ψευδεῖς μὲν ἐξέκλιναν Ἑλλήνων ὕθλους, πειθῶ δὲ τὴν τύραννον, ἀνθρώποις μόνην εἶλοντο, ὑφ' ἧς τὴν ἀλήθειαν, οἱ τρεῖς τονώσαντες, οὕτως ἅπαν σύστημα Πιστῶν, χειροῦνται λόγοις καὶ καταπαίθουσι.

Θεοτοκίον

Ἐν σοὶ πᾶσα πρόρρησις ἐπανεπαύθη, καὶ πέρας ἐδέξατο, ξενίζουσα τοὺς λέγοντας, ἐκ σοῦ δὲ λαμπροτέρα καὶ τῶν προρρήσεων, θαύματα πηγάζουσιν, Ἀγνή, σοφοὺς δηλοῦντα τοὺς ἐρμηνεύοντας.

Ἄτερος τῶν Ἁγίων

Θεοῦ συγκατάβασιν

Σιγῶσαι καὶ κράζουσαι, ὀρώμεναί τε καὶ ἀκούμεναι, ἀρετῆς καὶ σοφίας, οἱ θεηγόροι στῆλαι γεγόνασιν, ἔργω καὶ λόγῳ, βοᾶν προτρεπόμενοι. Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοῦ φωνὰς ἄνωθεν, ἐπιβροντώσας ἡμῖν ἐξαίσιον, ἀστραπῶν τε βολίδας, τοὺς ὑμῶν φθόγγους Σοφοὶ δεχόμενοι, συμμελωδοῦμεν ὑμῖν, καὶ συμψάλλομεν. Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ῥιφήσονται χάλαζαι, ἐκ πετροβόλων γλωσσῶν συντριβουσαι, τὰ σαθρὰ τῶν δογμάτων, εἴ τις εἰς μέσον παρρησιάσεται, τῶν κενολόγων, ὀρθὰ μὴ φθειγόμενος. Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Παρθένον οἰκήσας σε, καὶ μετὰ τόκον Παρθένον ἔλιπεν, ὁ ἀμείβων στοιχεῖα, Θεοκυῆτορ Μαρία πανάχραντε, πρὸς ὃν βοῶμεν, σὺν σοὶ Παναμώμητε. Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καταβασία

«Σὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα, Παῖδας θεολογήσαντας, καὶ Παρθένω, ἀκηράτῳ, ἐνοικήσαντα, Θεὸν Λόγον ὑμνοῦμεν, εὐσεβῶς μελωδοῦντες. Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν».

Τῆς Θεοτόκου

Ὡδὴ η' Ὁ Εἰρμὸς

«Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων τοῖς παισὶ συγκαταβάλλοντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ἐξασθενεῖ μου νῦν ὁ νοῦς, εἰς τὰ βάθη ἐμπεσῶν τῆς ἀτιμίας, ὡς ἐντεῦθεν ποικίλοις περιπαρῆναι κακοίς, ἀλλὰ σὺ μὲ Παρθένε θεράπευσον, τῷ τῆς ἀπαθείας φωτὶ περιβαλοῦσα.

Πύργον ἰσχύος ἀσφαλῆ, καὶ κρηπίδα καὶ φρουρὰν καὶ προστασίαν, κεκτημένοι σὲ πίστει, διασωζόμεθα νῦν ὑμνοῦντες τὸν Τόκον σου Πάναγνε, καὶ ὑπερυψοῦντες εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀθανασίας διαυγῆ, ἐπιστάμεθα πηγὴν σὲ Θεοτόκε, ὡς τεκοῦσαν τὸν Λόγον, τοῦ ἀθανάτου Πατρός, τὸν πάντας θανάτου λυτρούμενον, τοὺς ὑπερυψοῦντας αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥεῖθρον ἰάσεων ἡμῖν, ἀνάως τοῖς πιστοῖς Ἀγνὴ πηγάζεις, οὗ τὴν ἄφθονον χάριν, ἀπαρυόμενοι νῦν, ὑμνοῦμεν τὸν Τόκον σου Ἄχραντε, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῶν Ἁγίων

Ἰνδάλατος χρυσοῦ

Νοοῦμεν εὐσεβῶς, καὶ δοξάζομεν ὁμότιμον μίαν φύσιν, ἀπειροδύναμον Μονάδα τε καὶ Τριάδα, τὴν πάντα ταῦτα, λόγοις κυβερνῶσαν κρείττοσιν, οὕτω γὰρ ῥ' δοξάζειν, οἱ τρεῖς θεοφόροι παρεγγυῶσιν, οἷς συμπροσκυνοῦμεν, αὐτὴν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἦνώθησαν οἱ τρεῖς, θεοκήρυκες ἐνώσαντες τὴν Τριάδα, καὶ τὸ ἀμέριστον πᾶσι τετηρηκότες τῆ θείᾳ φύσει, μίαν παρ' αὐτῆς ἀντέλαβον, ἀμέριστον δόξαν, εἰς ἔπαινον ἓνα συγκαλουμένην, τοὺς ὑπερυψοῦντας, αὐτὴν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Λαβὼν τὸ καθ' ἡμᾶς, ἀντιδούς τε τὸ οἰκεῖον ὁ Εὐεργέτης, ἔδρασε μόνον, οὐκ ἔπαθε δὲ Παρθένε, θεοποιεῖ γάρ, ἀλλ' οὐκ εἰς φθορὰν μεθίσταται, μᾶλλον δὲ καὶ πάσχων, ἐκὼν διὰ πάθους τὰ πάθη λύει, ὧς οἱ τρεῖς Πατέρες, ἡμᾶς μυσταγοῦσιν.

Ἄλλος τῶν Ἁγίων

Ἑπταπλασίως κάμινον

Οὗς ὁ Θεὸς συνήνωσεν εἰς ὁμότιμον ἔνωσιν, ἐγκωμιαστής, μὴ χωριζέτω ἄνθρωπος, ἀλλ' ἴσους ἡγούμενος, ἐν τοῖς αὐτοῖς χαρίσμασιν, ἴσων καὶ τῶν ὕμνων, μελωδῶν ἀξιούτω, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οἱ δυνατοὶ καὶ ἄμαχοι, τῆς θεότητος σύμμαχοι, καὶ τῆς ἀληθείας, ἀψευδεῖς συνήγοροι, τὰ βάθη τοῦ Πνεύματος, καλῶς ἀνερευνήσαντες τὰς θεοπρεπεῖς, περὶ Θεοῦ ὑπολήψεις, ἐκεῖθεν συνιστῶσι, καὶ διδάσκουσι ψάλλειν. Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐξ οὐρανοῦ μὲν μέγιστοι, δύο λύχνοι φωτίζουσιν, ἐκ διαδοχῆς, ἀλλήλων τὴν ὑφήλιον, ἐκ γῆς δὲ φανότερον, τὴν σύμπασαν ἀυγάζουσιν, τρεῖς κατὰ ταυτό, ὑπερμεγέθεις φωστῆρες, συλλάμποντες ἀλλήλοις, καὶ συμπάλλοντες ἅμα. Λαοὶ ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Ἵπὲρ ἡμῶν ἡ σάρκωσις, καὶ τὰ πάθη τὰ τίμια, δι' ἡμᾶς Θεός, μετὰ νεκρῶν ἐγένετο, θανάτου μὲν ἄγευστος, οἷα παθῶν ἐλεύθερος, τῆ δὲ πρὸς τὴν σάρκα, τὴν θνητὴν κοινωνία, λεγόμενος καὶ πάθους, μετασχεῖν καὶ θανάτου, αὐτὸν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία

«Ἀστέκτω πυρὶ ἐνωθέντες, οἱ θεοσεβείας προεστῶτες Νεανῖαι, τῆ φλογὶ δὲ μὴ λωβηθέντες, θεῖον ὕμνον ἔμελλον. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Τῆς Θεοτόκου

Ὡδὴ θ' Ὁ Εἰρμὸς

«Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτω σοφία, ἤκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ, βρώσει φθορὰ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ Ἁγίας Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν».

Θεομακάριστε Κόρη, τὴν ἐλπίδα μου πᾶσαν προθύμως ἀνατίθημι ἐν σοί, σώσον με Μήτηρ τῆς ὄντως ζωῆς, καὶ τρυφῆς ἀνάου, πλησθῆναι καθικέτευε Ἀγνή, τὸν ἐν πίστει καὶ πόθῳ, σὲ ὕμνοις μεγαλύνοντα.

Ἐπιφανεῖσα Παρθένε, τῆς ψυχῆς μου τὸν ζόφον, φωτὸς σου ταῖς ἀύλοις ἀστραπαῖς, αὐγασον πύλη τοῦ

θείου φωτός, καὶ πυρὸς αἰωνίου, ῥυσθῆναι καταξίωσον Ἄγνη, τὸν ἐν πίστει καὶ πόθῳ, σὲ ὕμνοις μεγαλύνοντα.

Νενοσηκότας ὀρῶσα, καὶ ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, καὶ βεβλημένους πάθεσι δεινοῖς, τῇ εὐσπλαγγνία σου Δέσποινα, θεραπεύσασα λύσον τῶν νῦν παρενοχλούντων λυπηρῶν, ἵνα πάντες σὲ ὕμνοις, ἀπαύστως μεγαλύνωμεν.

Ἐν τῇ γαστρί σου σκηνώσας, ἐκ γαστρὸς πρὸ αἰώνων, πατήρ ὄνπερ ἐγέννησεν Υἱόν, τέλειος γέγονεν ἄνθρωπος, καὶ πηγὴν χαρισμάτων, σὲ Θεομητορ ἔδειξεν ἡμῖν, τοῖς πιστῶς προσκυνοῦσι τὴν ἄφραστόν σου γέννησιν.

Τῶν Ἀγίων

Ἀνάρχου Γεννήτορος

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τοὺς ἐν Ἱεράρχαις, Φωστήρας τρεῖς μεγάλους.

Ἴδου τὸ ὑμέτερον, γεώργιον καὶ ποιμνιον, ὑπὲρ οὗ τοὺς μεγίστους πόνους ὑπέστητε, εἰς ἐν συνελθόντες ὁμοῦ τε, τοὺς τρεῖς ὑμᾶς συμπαραλαβόντες, κοινὴν ἔχει αἴνεσιν, τὴν ὑμῶν ἡδίστην ἔνωσιν.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου τοὺς τρισσολαμπτήρας, Χριστοῦ τῆς Ἐκκλησίας.

Οὐ δίστομον μάχαιραν, ἢ χάρις ἀλλὰ τρίστομον, κατὰ τῶν πολεμίων αὐτῆς προβάλλεται, ἐν οὐρανοχάλκευτον ξίφος, τρισὶν ἀκμαῖς κατεστομωμένον, ἀεὶ προμαχόμενον, τριλαμποῦς μιᾶς θεότητος.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τοὺς κεκοσμηκότας, Χριστοῦ τὴν Ἐκκλησίαν.

Ἵμῶν τὸ πολίτευμα, ἐν οὐρανοῖς ἦν Ἐνδοξοί, καὶ τὴν σάρκα φορούντων, ἔτι τὴν ἄσπιλον, οὐς εἰλικρινῶς νῦν οἰκοῦντες, τοὺς ἐπὶ γῆς ἡμᾶς στεφομένους, τὰ ἄνω πρεσβεύετε, καὶ φρονεῖν καὶ πραγματεύεσθαι.

Θεοτοκίον

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν, καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Στενεῖ μὲ τὸ πλάτος σου, τῶν μεγαλείων Δέσποινα, καταπνίγον τὸν λόγον ὑπὸ πυκνότητος, καὶ μοὶ παραδόξως συμβαίνει, τὸ ἀπορεῖν ἐκ τῆς εὐπορίας, διὸ τὸν τοσοῦτόν σε, μεγαλύναντα δοξάζομεν.

Ἄτερος τῶν Ἀγίων

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τοὺς τῆς Παναγίας, Τριάδος τρεῖς Ποιμένας.

Ἐπήρθη τῆς Τριάδος ἡ ἀρετὴ, καὶ τὰ πάντα τῆς δόξης ἐπλήρωσεν, ἄλλην ἡμῖν, αἴγλην ἀναλάμψασα τριλαμπή, ὡς ἑαυτῆς ἀπαύγασμα, τοὺς ἐπουρανίους μυσταγωγοῦς, δι' ὧν ἐπὶ τὴν θείαν, ἐκείνης θεωρίαν, οἱ εὐσεβοῦντες ὀδηγοῦμεθα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τοὺς ἐκ Τρισηλίου, Φωστήρας τρεῖς μεγάλους.

Οὐκ ἔστι δευτερεῖον ἐν τοῖς τρισί, τὰ πρεσβεῖα γὰρ ἕκαστος φέρεται, πρῶτος δοκῶν, καὶ τοὺς ὁμοτίμους ὑπερνικῶν, ἐξοικειοῦται μᾶλλον δέ, τὴν ἀλλήλων νίκην περιχαρῶς, οὐ χώρα γὰρ ἐνταῦθα, τῷ φθόνῳ παρρησίας, λυμαιομένῳ τὴν ὁμόνοιαν.

Δόξα...

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τῆς τρισυποστάτου, καὶ ἀδιαιρέτου θεότητος τὸ κράτος.

Πατέρας ἢ εὐσέβεια τοὺς αὐτῆς, πρωτοτόκους υἱοὺς ἀναδείξασα, τέκνα γεννᾷ, γνήσια καὶ ἄμωμα δι' αὐτῶν, τελειούμενα Πνεύματι, τῷ ζωὴν λαλήσαντι ἐν αὐτοῖς, καὶ σώζειν ἐξαιτεῖται, εἰς τέλος τὴν

ειρήνην, ἣν ἀπ' αὐτῶν ἐκληρονόμησε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν, τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Υἱὸν Θεοῦ τοῦ ζῶντος ἢ τῶν σοφῶν, Διδασκάλων ἀκρότης ἐκήρυξε, τὸν σὸν Υἱόν, ἐξ ἀποκαλύψεως Πατρικῆς, οὐκ ἐκ σαρκὸς καὶ αἵματος, τοῦτο μνηθεῖσα Μήτηρ Θεοῦ, διὸ σὲ καὶ Παρθένον, διδάξασα Μητέρα, καὶ Θεοτόκον ἐμεγάλυνε.

Καταβασία

Θεοτόκε ἢ ἐλπίς, πάντων τῶν Χριστιανῶν, σκέπε φρούρει φύλαττε, τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ.

«Ἐν νόμῳ, σκιά καὶ γράμματι, τύπον κατίδωμεν οἱ πιστοί, πᾶν ἄρσεν τὸ τὴν μήτραν διανοῖγον, ἅγιον Θεῶ, διὸ πρωτότοκον Λόγον, Πατρὸς ἀνάρχου Υἱόν, πρωτοτοκούμενον Μητρί, ἀπειράνδρῳ, μεγαλύνομεν».

Ἐξαποστειλάριον

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις

Τὰ τοῦ φωτὸς δοχεῖα, τὰς φεγγοβόλους ἀστραπάς, Βασίλειον νῦν τὸν Μέγαν, Γρηγόριον Θεολόγον, Χρυσόστομον Ἰωάννην, ἀνευφημήσωμεν πάντες.

Ἔτερον, ὅμοιον

Ἡ ἐνιαία θεότης, Πατὴρ Υἱὸς καὶ τὸ Πνεῦμα, ταῖς Βασιλείου πρεσβείαις, Γρηγορίου καὶ Ἰωάννου, καὶ τῆς ἀγνῆς Θεοτόκου, μὴ χωρισθεῖν σῆς δόξης.

Θεοτοκίον, ὅμοιον

Χρυσοπλοκάτατε πύργε, καὶ δωδεκάτειχε πόλις, ἡλιοστάλακτε θρόνε, καθέδρα τοῦ Βασιλέως, ἀκατανόητον θαῦμα, πῶς γαλουχεῖς τὸν Δεσπότην;

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστῶμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'

Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασι

Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασι, στεφανώσωμεν τοὺς Διδασκάλους; τοὺς διηρημένους τοῖς σώμασι, καὶ συνημμένους τῷ Πνεύματι, τοὺς τῶν θεοφόρων Πρωτοστάτας, Τριάδος, τοὺς ἰσαριθμούς καὶ θεράποντας, φωστήρας, τῆς οἰκουμένης διαλάμποντας, τῆς Ἐκκλησίας τοὺς στύλους, οὓς στεφάνοις δόξης, ὡς νικήσαντας στεφανοῖ, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ποίοις ὕμνωδιῶν κάλλεσιν, ἀναδήσωμεν τοὺς θεοφόρους; τοὺς οὐρανομύστας καὶ κήρυκας, τῆς ὀρθοδοξίας ὑπάρχοντας, τοὺς ἀκραιφνεστάτους θεολόγους, τὸν μέγαν ἱεροφάντορα Βασίλειον, τὸν θεῖον, καὶ θεορρήμονα Γρηγόριον, καὶ Ἰωάννην τὸν πάνυ, τὸν χρυσοῦν τὴν γλώτταν, οὓς ἐδόξασεν ἡ Τριάς, ἀξίως ὁ Κύριος, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ποίοις ἐγκωμιῶν ῥήμασιν, ἐπαινέσωμεν τοὺς Ἱεράρχας; τοὺς ἰσαποστόλους ἐν χάριτι, καὶ ὁμοτίμους χαρίσμασι, τοὺς τῆς ἀσεβείας καταλύτας, σωτήρας, καὶ ὁδηγούς λόγῳ καὶ πράγματι. Ποιμένας, χριστομιμήτους διὰ πίστεως, τοὺς ἐπιγείους Ἀγγέλους βροτοὺς οὐρανίους, οὓς ἐτίμησεν ὁ Χριστὸς, τῆς δόξης ὁ Κύριος, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασι, καταστέψωμεν τὸν Χρυσολόγον, ἅμα Βασιλείῳ Γρηγόριον; τὰ σεπτὰ δοχεῖα τοῦ Πνεύματος, τοὺς στερροὺς τῆς πίστεως προμάχους, τοὺς στύλους τῆς Ἐκκλησίας, Πιστῶν στήριγμα, ἀπάντων, ἀμαρτανόντων παραμύθιον, πηγὰς βλυζούσας τὸ νᾶμα, ἐξ οὗ ἀρυόμενοι, ἡδυνόμεθα ταῖς ψυχαῖς, αἰτοῦντες συγχώρησιν, σφαλμάτων καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Ἦχος ὁ αὐτὸς

Πρὸς τό, Σήμερον ὁ Χριστὸς

Σήμερον αἱ ψυχαί, τῶν γηγενῶν ὑψοῦνται ἐκ γηίνων. Σήμερον οὐράνιοι γίνονται, τῶν Ἁγίων ἐν τῇ μνήμῃ, αἱ γὰρ πύλαι τῶν οὐρανῶν ἐπαίρονται, καὶ ἡμῖν τὰ τοῦ Δεσπότητος γνωρίζονται. Οἱ λόγοι τοὺς λόγους κηρύττουσι, καὶ αἱ γλῶσσαι τὰ θαύματα μέλπουσιν, ἡμεῖς δέ, πρὸς τὸν Σωτήρα βοῶμεν. Δόξα σοὶ Χριστῷ τῷ Θεῶ, τοῖς γὰρ Πιστοῖς εἰρήνην, διὰ τούτων ἐγεγόνει.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον, ὄμοιον

Σήμερον ὁ Χριστός, ἐν τῷ Ναῷ προσφέρεται ὡς βρέφος. Σήμερον ὑπὸ Νόμον γίνεται, ὁ Μωσεῖ διδοῦς τὸν Νόμον, τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαὶ τεθάμβηται, ἐν ἀγκάλαις γηραιαῖς κατεχόμενον, τὸν συνέχοντα πάντα θεώμεναι. Συμεὼν εὐλαβείας πλησθεὶς καὶ χαρὰς ἐβόα. Νῦν ἀπολύεις με Σῶτερ, ἐκ τῆς ἐπικήρου ζωῆς πρὸς τὴν ἀγήρω λήξιν, εἶδον γὰρ σὲ καὶ εὐφράνθην.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Δίδεται καὶ ἅγιον ἔλαιον τοῖς Ἀδελφοῖς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων τῶν Ἁγίων, Ὡδὴ γ' καὶ ς'.

Προκείμενον

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.
Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

Ὁ Ἀπόστολος πρὸς Ἑβραίους

Ἀδελφοί, πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν...

Ζήτει Δεκεμβρίῳ ς'

Ἀλληλουῖα

Στίχ. Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαύματά σου Κύριε, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς. Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου...

Κοινωνικὸν

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται Δίκαιος, Ἀλληλουῖα.